

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 24C/319/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315225966
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2315225966.6

Rozhodnutie

Okresný súd Galanta, v konaní pred sudcom JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, zast.: JUDr. Alan Strelák, IČO : 31 819 702, so sídlom Na vříšku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanému X/: W. M., O.. XX.X.XXXX, V. P. XXXX/X, XXX XX F. a žalovanému X/: L. M., O.. XX.X.XXXX, V. P. XXXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 1 023,75 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 536,37 Eur, spolu s úrokom z omeškania 5,15% ročne zo sumy 536,37 Eur, ktorú sumu súd žalovaným povoľuje splácať žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 50 eur do zaplatenia, splatných do 15-teho dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku súd žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca si žalobou doručenu súdu dňa 3.12.2015 uplatňuje nárok voči žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi a žalovanému v 2. rade ako spoludlžníkovi z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220140324 zo dňa 30.1.2014 (ďalej len „zmluva o SÚ“) vo výške 750 Eur, spolu s úrokom vo výške 150 Eur a servisným poplatkom vo výške 135 Eur, zákonný úrok z omeškania 5,15% ročne z celkovej sumy a trovy konania. Celkovú sumu 1.035 Eur sa žalovaní zaviazali splniť v 13 mesačných splátkach. Prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté na sumu 3,75 Eur a každá ďalšia na sumu 102,38 Eur mesačne. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 10. deň od podpisu uvedenej zmluvy a každej ďalšej na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaní potvrdili prevzatie celej sumy úveru. Žalovaní ku dňu podania žaloby uhradili žalobcovi len sumu 11,25 Eur. Žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 30.4.2014 žiadal od žalovaných úhradu sumy 1.023,75 Eur s upozornením, že v prípade neuhradenia uvedenej sumy, veriteľ pristúpi k zosplatneniu záväzku podľa § 53 ods. 8 zákona č. 40/1964 Zb. Žalobca následne zosplatnil záväzok ku dňu 12.8.2014 a žiadal zaplatiť sumu 1.198,50 Eur (už vrátane zmluvnej pokuty 3,3% z istiny za každý mesiac omeškania a výdavkov spojených s vymáhaním).

2. Súd dňa 17.3.2016 vydal platobný rozkaz č.k. 24C/319/2015-18 na žalovanú sumu, voči ktorému žalovaní podali odpor (doručený súdu 11.4.2016) a žiadali súd, aby preskúmal zmluvu o SÚ z pohľadu neprijateľnosti zmluvných podmienok a rozporu s dobrými mravmi. Z dôvodu opatrnosti žalovaní vzniesli námietku premlčania voči uplatňovanému nároku. Žalobca vo vyjadrení (doručenom súdu 6.6.2016) žiadal, aby súd odpor odmietol ako neodôvodnený, nakoľko podľa žalobcu, žalovaní uznali svoju povinnosť zo zmluvy o SÚ a odpor sa nedotýka žiadnych skutkových tvrdení, ani právneho posúdenia.

3. Na pojednávaní dňa 13.10.2016 žalovaní uviedli, že určite zaplatili žalobcovi sumu vyššiu ako 11,25 Eur, konkrétne prvú splátku vo výške 102,38 Eur a z druhej 100 Eur. Hotovosť odovzdali pani R. Š., ale nepamätajú sa či im vystavila nejaké potvrdenie, preto nevedia uviesť presné sumy.

4. Vo vyjadrení zo dňa 24.10.2016 žalobca špecifikoval splátkový kalendár k zmluve o SÚ, v ktorom (v súlade so žalobou) uviedol, že žalovaní uhradili spolu sumu 11,25 Eur. Na výzvu súdu sa žalobca v uvedenom podaní vyjadril aj k prípadným ďalším úhradám zo strany žalovaných, a to tak, že dňa 30.1.2014 strany uzavreli aj zmluvu o poskytovaní domáceho servisu (ďalej len „zmluva o DS“), ktorá je však samostatnou zmluvou so samostatne dohodnutým obsahom. Žalobca v tomto ohľade poukázal na rozhodnutie Inšpektorátu SOI (č.k. P/0390/01/2012 zo dňa 6.11.2012), Národnej banky Slovenska a na rozhodnutia súdov (Okresný súd Topoľčany sp. zn. 6C/111/2014, Krajský súd v Žiline č.k. 11Co/62/2015-100, Krajský súd v Trenčíne č.k. 5Co/798/2014-71), ktoré v obdobných prípadoch posúdili zmluvu o domácom servise tak ako uvádza žalobca s tým, že úhrady na túto zmluvu nie je možné započítať na úhrady zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca zároveň predložil súdu predmetnú zmluvu o DS.

5. Na pojednávaní dňa 22.5.2017 žalobca doplnil, že predmetom zmluvy o DS bolo poskytovanie nadštandardných služieb, pokrytie nákladov, čo sa týka vedenia splátkového kalendára, vyberanie hotovosti u klientov doma, telefonické náklady, cestovné náklady. Žalobca nevedel špecifikovať aká konkrétna služba bola poskytnutá žalobcom žalovaným na základe zmluvy o DS. V tomto smere žalobca uviedol, že k danej veci by sa vedela vyjadriť R. Š.G., s ktorou žalovaní podpisovali zmluvu. Žalobca uviedol, že uvedená svedkyňa však nie je dôveryhodná, nakoľko žalobca s ňou ukončil pracovný pomer z dôvodu sprenevery finančných prostriedkov. Žalobca neskôr (na otázku súdu) uviedol, že nemá vedomosť o prebiehajúcom súdnom, resp. trestnom konaní voči svedkyňi.

6. Na pojednávaní dňa 3.8.2017 svedkyňa R. Š.G. potvrdila, že ako obchodná zástupkyňa žalobcu podpisovala so žalovanými zmluvu o SÚ, ktorá je predmetom sporu s tým, že zmluva o DS bola súčasťou zmluvy o SÚ, z ktorej sa mali hradiť výdaje. Svedkyňa (na otázku PZ žalobcu) uviedla, že žalovaní mali možnosť sa riadne oboznámiť so zmluvami.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o SÚ (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

10. Podľa § 40 ods. 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb., občiansky zákonník, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o SÚ a zmluvy o DS (ďalej len „OZ“), písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

11. Podľa § 31 ods. 4 OZ, ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. b) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu; písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru; k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (o.i.), ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52a ods. 1 a 2 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

16. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 101 a 103 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre

nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v platnom znení, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

20. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

21. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 30.1.2014 žalovaní uzatvorili zmluvu o SÚ a zmluvu o DS so žalobcom, ktorý konal prostredníctvom R. Š.. Ďalej nebolo sporné, že žalovaní čerpali úver na základe zmluvy o SÚ vo výške 750 Eur v deň uzatvorenia zmluvy o SÚ. Spornou otázkou bola výška úhrad žalovaných v zmysle zmluvy o SÚ. V tomto ohľade nebola sporná úhrada sumy 11,25 Eur dňa 30.1.2014, ktorých úhrada bola započítaná na prvé 3 splátky (v súlade s ďalej uvedeným). Žalobca si okrem istiny vo výške 750 Eur uplatňuje aj úrok vo výške 150 Eur, servisný poplatok vo výške 135 Eur, zákonný úrok z omeškania 5,15% ročne z celkovej sumy a trovy konania, pričom na základe zmluvy o SÚ sa žalovaní celkovú sumu 1.035 Eur (750 + 150 + 135) zaviazali splatiť v 13 mesačných splátkach. Prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté na sumu 3,75 Eur a každá ďalšia na sumu 102,38 Eur mesačne. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 10. deň od podpisu uvedenej zmluvy a každej ďalšej na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečná splatnosť podľa čl. 2 Obchodných podmienok (na druhej strane zmluvy o SÚ) je 370. deň po uzatvorení zmluvy o SÚ. Takto stanovený splátkový kalendár je pre spotrebiteľa neprehľadný a navyše v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ. Žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 30.4.2014 vyzval žalovaných k úhrade sumy 1.023,75 Eur (1.035 - 11,25), pričom túto sumu žalobca označil „po splatnosti“ odvolávajúc sa na čl. II ZoSÚ. Uvedené však nekorešponduje so splátkovým kalendárom v zmluve o SÚ. Následne, žalobca zosplatnil záväzok žalovaných ku dňu 12.8.2014, o čom upovedomil žalovaných listom zo dňa 4.9.2014, v ktorom žiadal úhradu sumy 1.023,75 Eur (teda rovnakej ako pred zosplatnením) navyšenej o zmluvnú pokutu 3,3% z istiny za každý mesiac omeškania a výdavky spojené s vymáhaním. Zosplatnenie záväzku súd vyhodnotil ako v rozpore s § 53 ods. 9 a § 565 OZ. V zmluve o SÚ nie sú (v rozpore s § 9 ods. 2 písm. b) ZoSÚ) uvedené údaje obchodného zástupcu (pod týmto pojmom sa od roku 2010, od kedy je platná legislatíva týkajúca sa finančných sprostredkovateľov, rozumejú finanční agenti). V zmluve o SÚ je ďalej len odkaz na plnomocenstvo obsiahnuté v zmluve o obchodnom zastúpení, ktoré žalobca nepredložil súdu spolu so zmluvou o SÚ. Žalobca tiež nepreukázal, že takéto plnomocenstvo predložil žalovaným pri podpise zmluvy o SÚ. Na základe uvedeného súd nemá za preukázané, že zmluvu o SÚ podpísala za veriteľa oprávnená osoba, čím zmluva o SÚ zároveň nemá zákonom predpísanú písomnú formu v zmysle § 9 ods. 1 ZoSÚ a príslušných ustanovení OZ špecifikovaných vyššie. V zmluve o SÚ je úrok vyjadrený fixnou sumou 150 Eur, čo je v rozpore § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Na základe uvedeného, súd v dôsledku porušenia povinností v hore špecifikovaných ustanoveniach ZoSÚ vyhodnotil zmluvu o SÚ za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ.

22. Žalovaní na pojednávaní uviedli, že na základe zmluvy o SÚ uhradili žalobcovi nad rámec 11,25 Eur najmenej sumu 202,38 Eur. Žalobca uviedol, že žalovaní voči nemu plnili vo vzťahu k zmluve o SÚ len 11,25 Eur s tým, že ich iné úhrady boli uskutočnené na základe zmluvy o DS. Žalobca uviedol, že všetky plnenia vo vzťahu k zmluve o DS boli žalovanými uhradené. Súd teda posudzoval, aj v nadväznosti na rozhodnutia súdov a príslušných orgánov, na ktoré poukázal žalobca, či je možné úhrady žalovaných v rámci ich obrany započítať na úhrady ich záväzku zo zmluvy o SÚ. V tomto konaní obchodný zástupca veriteľa uviedol, že zmluva o DS bola súčasťou zmluvy o SÚ a jej uzavretie vzišlo z iniciatívy veriteľa, nie dlžníkov, na úhradu výdavkov. Zároveň žalobca nepreukázal žiadne potvrdenie, resp. výpis z účtov, ktoré by predložil žalovaným, a z ktorých by bolo zrejmé, že títo boli uzročení s tým, že veriteľom prijímané úhrady sú úhradami na základe zmluvy o DS. Žalovaní zároveň mohli byť uvedení do omylu pri jednotlivých úhradách z dôvodu, že výška plnení podľa zmluvy o DS je identická s výškou plnení podľa zmluvy o SÚ. Pri spočítaní úroku, servisného poplatku a plnení podľa zmluvy o DS, sa poskytnutý úver navyšuje o 78,95%. Súd nad rámec uvedeného odôvodnenia je navyše toho názoru, že uvedený spôsob je obchádzaním zákona z pohľadu výšky odplaty za poskytnutý úver, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že žalobca ani svedok, nevedeli upresniť aké konkrétne služby mali byť poskytnuté za sumu 307,13

Eur, ktoré žalovaní uhradili žalobcovi a ktoré tento započítal na úhradu plnení podľa zmluvy o DS. Súd, opäť nad rámec odôvodnenia má tiež za to, že zmluva o DS je závislá od existencie zmluvy o SÚ, čo vyplýva aj z čl. 1.1 zmluvy o DS, kde je uvedená identifikácia zmluvy, vo vzťahu ku ktorej má žalobca poskytovať služby podľa zmluvy o DS. Teda pokiaľ súd vyhodnotil zmluvu o SÚ ako bezúročnú a bez poplatkov, tak uvedená sankcia by sa mala vzťahovať aj na poplatky na základe zmluvy o DS, pokiaľ je táto závislá na existencii zmluvy o SÚ. V opačnom prípade by mohli veritelia všetky poplatky zahrnúť do zmluvy osobitnej od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vyhnúť sa tak prípadnej sankcii podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ. Žalobca potvrdil, že žalovaní uhradili celú sumu 307,13 Eur, ktorú započítal na úhradu zmluvy o DS. Ako je uvedené vyššie, žalobca nepreukázal, že eviduje uvedené úhrady v prospech plnení podľa zmluvy o DS, ani to, že o tomto vystavil žalovaným potvrdenie. Teda v tomto ohľade žalobca neunesol dôkazné bremeno. Súd teda započítal sumu, ktorú uviedli žalovaní na pojednávaní a s ktorou boli žalovaní uzrozmene v tom, že hradili v prospech úhrad podľa zmluvy o SÚ, t.j. sumu 202,38 Eur + 11,25 Eur = 213,63 Eur ako sumu uhradenú na základe zmluvy o SÚ. Teda záväzok žalovaných voči žalobcovi je vo výške 536,37 Eur. Nakoľko, súd vyhodnotil splátkový kalendár uvedený v zmluve o SÚ pre spotrebiteľa nezrozumiteľný a neprehľadný, výzvy žalobcu neboli vystavené v súlade s dohodnutým splátkovým kalendárom a žalobca nezrejmlil súdu dátumy všetkých úhrad žalovaných, pre účely priznania zákonného úroku z omeškania, ktorý si uplatňuje žalobca (5,15% ročne z dlžnej sumy), súd vychádzal z konečnej splatnosti úveru, t.j. 4.2.2015. Teda ako prvý deň omeškania súd určil deň 5.2.2015. Námiatku žalovaných ohľadne premlčania súd s odkazom na § 101 a 103 OZ vyhodnotil ako neopodstatnenú.

23. Žalovaní na pojednávaní dňa 3.8.2017 uviedli, že ich spoločný príjem je 500 Eur mesačne. S ohľadom na uvedené pomery žalovaných, ktoré žalobca nespochybnil, súd povolil splatenie plnenia v splátkach vo výške 50 Eur mesačne, pod stratou výhody splátok v prípade nesplnenia jednej splátky. Výšku splátky súd vyhodnotil ako primeranú s ohľadom na skutočnosť, že žalovaní uviedli, že v súčasnosti prispievajú dcére, pričom neuviedli z akého dôvodu je dcéra na ich príspevky odkázaná.

24. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech žalobcu je 52,39%; úspech žalovaných je 47,60%. Žalobca teda bol úspešný v pomere 4,79%. Nakoľko úspech žalobcu je nepatrný, súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).